

Indkomstskat ikke skulde være heldig, og jeg vil endog saa fordrifte mig til at tro og glæde mig til, at Stemningen i Thinget skal vise, at det er det store Flertal af Folkets Villie at faae en saadan Skattereform gjenneført. — Der blev i Øvrigt igaar af det ærede Medlem for Maribo Amt's 2den Valgkreds (Frederiksen) fremsført en Yttring om den uheldige Ordning af Jernbanevæsenet og Dampskibsfarten over Store Belt ved Nyborg. Jeg kan i Et og Alt tiltræde, hvad det ærede Medlem derom yttrede, men jeg kan ogsaa dertil føie, at jeg tror, at der ved den nye Banegaard er fremkommet en høist uheldig Situation for Nyborg Bys Borgere og for Oplandet, idet det er gjort meget uanstændigt for Bedkommende at komme til den ny anlagte Banegaard, og jeg vil derfor meget henstille til det høie Things Overveelse, om det ikke i denne Henseende kunde være et gavnligt Skridt at foreslå. Jeg skal ikke paa dette Stadium af Lovens Behandling kunne nærmere ind paa, hvorledes dette bedst kunde ordnes; maasse vi senere kunne komme tilbage dertil. — Det meget ærede Medlem for Møen (Boffen) har i Dag med Hensyn til de bestaaende Skatteforhold omtalt, at det maasse kunde være gavnligt at faae en ny Matrikel. Han er imidlertid blevet stærkt indbegaaet af det Medlem, der næstsidst havde Ordet (Ansjær), som om dette var Noget, der var aldeles umuligt og uretfærdigt. Jeg skal ikke videre komme ind herpaa, men jeg kan næppe forstaa, at dette kunde være mere uretfærdigt end Indførelsen af den sidste Matrikel. Jeg føler mig overbevist om, at det store Flertal af Befolkningen i Landet ser, at der er saa væsentlige Uoverensstemmelser mellem det bestaaende Hartkorn i Landet, at der vist kunde være Åraag til Rettelser, og jeg tror, at Forholdet passende kunde ordnes paa den Maade, som det i sin Tid blev foreslaaet i den lovgivende Forsamling, nemlig, at Differensen mellem det ny og det gamle Hartkorn kunde afgaa med $\frac{1}{4}$ hver 5te Aar og saaledes blive udjævnet i et Lidsrum af 20 Aar. Jeg skal imidlertid ikke begrunde dette nærmere, da det hele Spørgsmaal vel ikke er saa udviklet, som det burde være; det er kun en løs Senstilling, jeg her gjør, i det Haab, at den maa blive taget under nærmere Overveelse af det høie Thing.

J. Madsen: Naaget Liden er saa langt fremrykket, kan jeg dog ikke undlade at udtale mig imod, hvad der er fremkommet fra de ærede Medlemmer for Maribo Amt's 2den Valgkreds (Frederiksen) og Viborg Amt's 2den Valgkreds (Ansjær) om, at Hartkornsskatten skulde være en Prioritet i Eiendommen og ikke en Skat. Jeg troer næppe, at der findes ret mange Landboere over hele Landet, som ikke indtil den Dag i Dag have betragtet Hartkornsbyrden som en Skat, og ere enige i, at denne Skat ligesaa lidt er urørlig som selve

Hartkornets Størrelse. Jeg kan derfor heller ikke tiltræde den Udsvelling, vi hørte fra det ærede Medlem for Viborg, og som gik ud paa, at da en Skat enten maa falde paa Formuen eller paa Indtægten, men Hartkornsbyrden ikke falder paa nogen af Delene, saa er den altsaa ikke nogen Skat, og allermindest kan jeg forstaa den Sentydning, der faldt fra det ærede Medlem for Maribo, og som gik i den Retning, at der skulde ligge en skjult Socialisme under Bestræbelsen for at forandre enten Hartkornsskatten eller selve Hartkornet. Var dette nemlig Tilfældet, saa maatte den absoluttiste Konge, der gav Loven om den ny Matrikel, ogsaa have heldet til Socialismen. Naar det blev fremhævet saa stærkt af begge de ærede Medlemmer, at den, der kjøber en Eiendom, tager Hensyn til de Byrder, som Staten har lagt paa Hartkornet, saa kan jeg dog ikke tro andet, end at han maatte tage det samme Hensyn til den Hartkornsaagift, der svarer til Amtrepartitionsfonden. Men denne Afgift forandres jo netop ofte, og det samme gjælder den Del af Kommuneskatterne, som lignes paa Hartkornet. Man har ogsaa i de senere Aar fra Statens Side vist, at Hartkornsbyrden kan forøges, thi det er jo ikke saa mange Aar siden, at vi lagde den Byrde, der bestod i Udredelse af Distriktsheste, og som hidtil havde hvilet paa Kommunen, over paa Hartkornet med en stadig Afgift af 1 Mark pr. Lønde. Ligeledes have vi i Senhold til Loven af 10de Marts 1861 lagt en Hartkornsskat paa visse Dele af de til Jernbanerne grændende Egne, en Skat, der nu er fordelt over næsten alle Bygde og Størstedene af de nyeste Aar og som opkræves med 3 Mark pr. Td., saalange indtil Halvdelen af de oprindelige Expropriationsudgifter ere udredede. Dette synes altsaa at vise, at Staten ikke betragter Hartkornsbyrden som urørlig, men mener, at den baade kan forøges og formindses, og jeg kan føie til, at der næppe er ret mange Forbrugere, som tro, at selve den ny Matrikel er urørlig. Følelsen af, at den ny Matrikel er ligesaa uretfærdig som den gamle, har fundet Tilslutning i større og større Kredse, eftersom det allerede saa faa Aar efter dens Indførelse har vist sig, at der er større Ulighed mellem det Arealhold og det Arealbrug, der drives paa en og samme Lønde Hartkorn efter den ny Matrikel, end der var paa samme Areal efter den gamle Matrikel. Heller ikke forekommer der i de Forhandlinger, som Stænderne førte om den ny Matrikel, Spor af den Paastand, at Hartkornsskatten skulde være en Prioritet. Vel blev det sagt i denne Lov, at den forrige Hartkornsskat skulde satstattes som Gammelstat, men der foreligger Intet, som siger, at denne skulde betragtes som en Prioritet. Det er en meget vigtig Sag at faae dette Spørgsmaal klaret, og skjøndt det jo ikke ligger for ved Finantslovens Behandling, saa har jeg dog ikke kunnet lade de nævnte ærede